

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra NORDISKE DIGTE (1807)

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter III", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter III*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN , 1926-1930, s. 409. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl03val-shoot-idm140634326012624/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter III

- Abrahamsons Kritik til Følge og erstattede 1833 Ordet med *fortvivlet*.
- 218 *Hlidskialfs Gramur* Hlidskialfs Konge. Et af Odins Navne i Snorres Edda.
- 219 *moxen* her (som Abrahamson paaviste) urigtigt brugt i Bet. *flux*, straks; det betyder ellers *næsten*.
da trylled...til en Ulv — den bistre Odin Narfe
Oehl. følger her Lokasenna; i den prosaiske Edda (og hos Suhm) er det Valer, der bliver til en Ulv.
Skade Niords Hustru.
- 221 *den vingede Gud, Hermoder* Hermod opfattes her som en Slags Merkur.
- 224 *Siunken i Grus er Midgards Stad!* Oehl. har staaet usikker overfor sin Tragedies Slutning. Oprindelig endte Stykket — fortæller han i Svaret til Abrahamson (S. 42) — med Vølvens mildnende Spaadom; og 1833 tilføjede han i den nye Udgave følgende Epilog for at bryde den Stemning af knugende Fortvivlelse, som saa daarligt passede for hans bløde optimistiske Sind (»Tragødiere« VII, 1833, S. 286—287):

V A L A

kommer.

Ei for evig! Du fortvivler, og i din Fortvivlelse
Skuer Du med graadfuldt Øie slet igiennem Tidens Siær,
Høie Frigga! Jordens Dronning. Men den gamle Vala
spaaer,
Hvad i Normens dybe Kilde hun ved Stjerneglimt har læst.
Lokes Ondskab længe seirer, det er vist; og Grumheds Nat
Dækker Asernes Bedrifter, saa dem Jorden glemmer fast.
Men naar dybt den gamle Verden siunken er i Tidens
Mulm,
Løfter stærk Alfader Jorden græsgrøn giennem Havets
Skum.
Thor er dræbt, men Mod og Styrke, Gudens Sønner, dræb-
tes ei.
Asa-Baldur, Asa-Hødur vaagne da som Døg og Nat,
Sætte sig i Lund og tale broderligt om svunden Old,
Og der ligger, som et Brætspil, næsten skiult i høie Græs,
Tryllet om til gyldne Brikker, den forsvundne Holtetid.

Reddet har en Mand og Qvinde sig fra Verdens Undergang.
Lif selv vorder Stammefader til en ung forædlet Slægt,
Aukthors Hammer Asa-Baldur da Du smedder til et Kors,
Og i Kraftens Sværd sig slynge Fromheds Lilier, Yduns
Frukt.

HAKON JARL HIN RIGE

Affattelsestid: »Hakon Jarl« er digtet under Opholdet hos Steffens i Halle i Efteraaret 1805 (Indledning S. XX—XXI; Oehlenschlägers »Erindringer« II, 1850, S. 32—44; »Breve fra og til Hans Christian Ørsted, Udg. af Mathilde Ørsted« I, 1870, S. 187—257; C. L. N. Mynsters »Mindeblade«, 1879, S. 26—160). *Trykt første Gang* i »Nordiske Digte«, November 1807, hvis Tekst, dog stadig sammenholdt med »Manuskript-Udgaven«, 1903 (=: Facsimile-Gengivelsen af det fra Berlin hjemsendte, for Grevinde Schimmelmans bestemte, ogenhændige Manuskript, som nu ejes af Frederiksborgmuseet), nærværende Udgave følger. Senere af Digteren besørgede Udgaver: »Tragödie« I, 1831, »Tragödie« III, 1842, »Tragödie« III, 1849. En kritisk Udgave, der bringer en sammenlignende Oversigt over samtlige Tekstformer fra Digterens Levetid, vil udkomme i Efteraaret 1928, udgivet af C. M. Rosenberg, der i Skriftet »Studier over Oehlenschlägers Hakon Jarl. Fra Hjemsendelsen 1806 til Opførelsen 1808«, 1924 (Studier fra Sprog- og Oldtidsforskning Nr. 130), har underkastet det meget vanskelige Tekstproblem en indgaaende Undersøgelse.— Juni 1806 blev Stykket af Rahbek indleveret til Det kgl. Teater, hvis Direktion 5. Sept. meddelte Forfatteren, at det var antaget (Brevvekslingen med Teatret er meddelt af *Robert Nettelbladt*: »Nogle Breve fra Adam Oehlenschläger, særlig vedrørende hans Forhold til Teatret« i »Edda« II, 1914, S. 149—153; se ogsaa C. M. Rosenbergs anførte Skrift S. 17—33). Opført første Gang paa Det kgl. Teater 30. Januar 1808, hvor Stykket indtil 3. Januar 1928 har oplevet 96 Opførelser; paa Aarhus Teater November 1901 (alt II Gange). Paa Friluftscenen i Ulvedalene spillede Tragedien